

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 V. BOROS ILDI: AZ ÖREG HÖLGY MESSÉJE
- 3 PETRES CSIZMADIA GABRIELLA: MINDENNEK MEGVAN A MAGA IDEJE
- 4 ALBERT SÁNDOR: RENDHAGYÓ BESZÉLGETÉS KALÁCSKA JÓZSEFFEL
- 7 HODOSY FERENCZI MÁRIA: MI A FOG-LALKOZÁSOD? SZERETED?
- 8 URBÁN PÉTER: A PÁLYAORIENTÁCIÓ HELYE AZ ISKOLÁBAN
- 11 KOVÁČ BARNABÁŠ: VAN-E IGÉNY ÚJKORI POLIHISZTOROKRA?
- 13 CSALA ALEXANDRA EMMA: AZ AJÁNDÉKOZÁS PSZICHOLÓGIÁJA
- 14 BÚS ANIKÓ: A BETLEHEMES JÁTÉKOK SZOKÁSÁNAK FELELEVENÍTÉSE
- 15 KASZMÁN-SARÓKA LILIÁNA : AZ ÉLMÉNYPEDAGÓGIA KULISSZÁI MÖGÉ TEKINTVE (4. RÉSZ)
- 18 VODA ZSÓFIA: A KAMASZKOR PSZICHOLÓGIAI SAJÁTOSSÁGAI AZ IRODALOMTANÍTÁS FÉNYÉBEN
- 21 KLEMEN TERÉZIA: DECEMBER HÍRES PEDAGÓGUSSZÜLÖTTEI
- 23 RADVÁNYI MIKLÓS: MOBILIS GENETIKAI ELEMELK SZEREPE AZ ÖREGEDÉSBN ÉS A TUMOROS SEJTEK KIALAKULÁSÁBAN
- 24 BETÁK NORBERT: INFORMATIKAI ESZKÖZÖK AZ ÁLTALÁNOS ISKOLAI DIGITÁLIS KOMPETENCIAFEJLESZTÉSBN
- 26 CSICSAY ALAJOS: HAZÁJUKAT VESZTETT PARTI MADARAK
- 28 HORVÁTH GÉZA: „AKÁRCSAK EGY ISTEN, ÚGY ÉLEK ITT ÉS KOMPONÁLOK...”
- 31 STIRBER LAJOS: CSAK A JÓ BORNAK KELL CÉGÉR
- 32 NOVÁK MÓNKA: ÚJ ELNÖKE VAN A SZLOVÁKIAI MAGYAR PEDAGÓGUSOK SZÖVETSÉGÉNEK
- 33 ANGYAL LÁSZLÓ: 15 ÉVES A NYITRAI KÖZÉP-EURÓPAI TANULMÁNYOK KARA
- 34 ISKOLAHÍREK
- 36 PÁLYÁZATI LEHETŐSÉGEK A FELSŐOKTATÁSBAN RÉSZTVEVŐK SZÁMÁRA
- 37 HÁZUNK TÁJA

PETRES CSIZMADIA GABRIELLA

MINDENNEK MEGVAN A MAGA IDEJE

Ahogy fokozatosan lépegetünk a kalendáriumi év vége és az iskolai tanév félideje felé, a periódus lezárásának közeledtével, akarva-akaratlanul, felerősödik bennünk a mérlegelés vágya. December hónapja – az ünnepvárás mellett – számadást is jelent. Kérdőjellel görbülve sorakoznak az évről évre visszaköszönő gondolatok: hol tartok a magánéletemben, a munkahelyemen, a tágabb környezetben; hol tartanak a rám bízottak mindezekben. Ide akartam-e jutni, illetve ide akartam-e juttatni a velem tartókat, amikor januárban/ szeptemberben tervezni kezdtem a decemberi valóságomat? Haladtam-e a(z) tanév elejéhez képest, fejlődtem-e, nőttem-e szellemiekben-lelkiekben ez alatt az idő alatt – vagy csak átszaladt felettem az idő, és súlytalanul elfutottak a hónapok... Haladás, toporgás, lemaradás.

Egy történetben olvastam egy idegenvezetést vállaló, hegyek között élő, zárt közösségi életet élő csoportról, hogy egy alkalommal a térség bemutatását kívánó turisták gyorsabb tempóban szerették volna végigjárni a helyszíneket a megszokottnál, ezért szinte űzött tempót diktáltak maguknak és az idegenvezetőiknek is. Am egy idő után a helyiek megmakacsolták magukat, és nem voltak hajlandók folytatni a vágatást. A turisták türelmetlenül sürgetni kezdték őket, de a helyiek vezetője kijelentette: képtelenség ezt a tempót folytatni. Most egy kicsit várniuk kell – ki kell várni, amíg a lelkük utoléri a testüket.

A vágató tempó egészen biztosan ismerős mindannyiunk számára. Határidők szorítása között véghezvük a feladatainkat: napra készen – karbantartott tudással, szellem-

mel, gondolattal, eszköztárral – és évről évre megújuló repertoárral kell érkezünk tanórára, szakkörre, tehetséggondozásra, felzárkóztatásra, műsorkészítésre, rendezvényre, szülői értekezletre, továbbképzésre, egyéb feladatra. De nemcsak a tanítványok igénylik a frissességünket, hanem a bennünket befogadó közösség, a kollégák és a szülők is. Mindannyian ismerjük azt a szinte már elszánt igyekezetet, ahogy méltó módon próbálunk helytállni a pedagógusszerepben: mintát kínálni szakemberként, magánemberként, kollégaként, emberként. A határidők, feladatok elvárásokkal is nehezülnek. Hogy lehet ezt a tempót bírni...?

Ahogy a Prédikátorok könyve írja, mindennek megvan a maga ideje. December van, a mérlegelés és lassítás ideje. Hiába tudjuk, hogy a december és január közti határ átlépése csak látszólagos esemény, hiszen az idő ilyenkor is ugyanolyan tempóban folyik, mint más hónapfordulón, a kalendáriumi év vége mégis felkiáltójel, megállásra buzdít. Kollégáim arcába nézve látom a rajtuk tükröződő fáradtságot. De, hála Istennek, ott kunkorodik a mosoly is a szájuk szélén. Igen, fáradtak vagyunk. De időben vagyunk. Az elszámoláshoz és a folytatáshoz is. A Katedra Olvasóinak is azt kívánom, a 2018-as év utolsó napjait békés, szeretetteljes, családi közegben tudják tölteni, és időt tudjanak szánni a személyes útjuk mérlegelésére is. Hogy jövőre biztosak lehessünk benne: nem lemaradtunk és nem toporogtunk, hanem haladtunk. Kellemes ünnepeket, ráérős, szeretetteljes napokat kívánok mindenkinek!